Додаток 10
до Положення про антибулінгову політику ЗП(ПТ)О «Коростишівський професійний коледж»

# МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
## для педагогічних працівників щодо створення безпечного освітнього середовища, вільного від будь-яких форм насильства та дискримінації

Вирішальна роль у боротьбі з булінгом у коледжі належить педагогам. Але впоратися з цією проблемою вони можуть тільки за підтримки керівництва коледжу, батьків, представників місцевих органів влади та громадських організацій.

**Чинники створення безпечного освітнього середовища**

- Всі члени спільноти коледжу повинні прийти до єдиної думки, що насильство, цькування, дискримінація за будь-якою ознакою, сексуальні домагання, і нетерпимість в коледжі є неприйнятними.
- Кожен повинен знати про те, в яких формах може проявлятися насильство і цькування і як від нього страждають люди. Вивчення прав людини і виховання в дусі миру повинно бути включено в навчальну програму.
- Спільно із здобувачами освіти мають бути вироблені правила поведінки в групі, а потім загальні правила в коледжі. Правила повинні бути складені в позитивному ключі «як треба», а не як «не треба» поводитись. Правила мають бути зрозумілими, точними і короткими.
- Дисциплінарні заходи повинні мати виховний, а не каральний характер. Осуд, зауваження, догана мають бути спрямовані на вчинок здобувача освіти і його можливі наслідки, а не на особистість порушника правил.
- Жоден випадок насильства або цькування і жодну скаргу не можна залишати без уваги. Здобувачам освіти важливо пояснити, що будь-які насильницькі дії, образливі слова є неприпустимими. Реакція має бути негайною (зупинити бійку, припинити знущання) та більш суворою при повторних випадках агресії.
- При аналізі ситуації необхідно розібратися в тому, що трапилося, вислухати обидві сторони, підтримати потерпілого і обов'язково поговорити з кривдником, щоб зрозуміти, чому він або вона так вчинили, що можна зробити, щоб таке не повторилося. До такої розмови варто залучити соціальну службу коледжу.
- В залежності від тяжкості вчинку, можна пересадити здобувачів освіти, запропонувати вибачитися, написати записку батькам або викликати їх, позбавити здобувача освіти можливості брати участь у позакласному заході.
- Здобувачам освіти треба пояснити, що навіть пасивне спостереження за знущаннями і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захистити жертву насильства і за необхідності покликати на допомогу дорослих.
- Необхідно запровадити механізми повідомлення про випадки насильства, щоб здобувачі освіти не боялися цього робити. Ці механізми повинні забезпечувати здобувачам освіти підтримку і конфіденційність, бути тактовними.

Для успішного попередження та протидії насильству необхідно проводити заняття з навчання навичкам ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів.

Поведінка дорослих (педагогів, психологів, соціальних педагогів та батьків) у спілкуванні з жертвами третирування має відповідати певним вимогам, оскільки від їхнього ставлення до проблеми та уміння контактувати з дитиною залежить вирішення ситуації.

**Мова дорослих із жертвами булінгу**

* **Я вірю тобі.** Це допоможе дитині зрозуміти, що ви готові допомогти їй вирішити цю проблему.

• Мені дуже **шкода, що це відбулося з тобою.** Дитина відчуватиме, що ви намагаєтеся зрозуміти її почуття.

***У цьому немає твоєї провини.** Дитина розуміє, що вона не самотня в подібній ситуації, що деяким її однолiткам також доводиться відчувати або спостерігати різні
варіанти залякувань, цькувань та агресії протягом навчання. Головне на цьому етапі - спрямувати зусилля на подолання проблеми.

• **Добре, що ти зумів сказати мені про це.** Це впевнить дитину в тому, що вона правильно вчинила, звернувшись по допомогу та підтримку.

• **Я люблю тебе і намагатимусь зробити так, щоб тобі більше не загрожувала небезпека.** Це допоможе дитині відчути допомогу, захист та дасть надію на покращення ситуації.